

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 03211-10/2013-ERU

V Jihlavě dne 30. července 2013

R o z h o d n u t í

O rozkladu pana [REDAKCE], fyzické osoby podnikající, místem podnikání [REDAKCE] (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03211-3/2013-ERU (sp. zn. KO-03211/2013-ERU) ze dne 28. března 2013, kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), uložil účastníkovi řízení pořádkovou pokutu podle § 91c odst. 1 energetického zákona ve výši 10 000 Kč a úhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč za neumožnění výkonu oprávnění Energetického regulačního úřadu podle § 18 odst. 4 písm. a) energetického zákona, když neumožnil dne 29. ledna 2013 provést místní šetření v provozovně [REDAKCE], předsedkyně Energetického regulačního úřadu jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodla takto:

Rozklad pana [REDAKCE], fyzické osoby podnikající, místem podnikání [REDAKCE] [REDAKCE], proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03211-3/2013-ERU (sp. zn. KO-03211/2013-ERU) ze dne 28. března 2013, zamítám a napadené rozhodnutí potvrzuji.

Odůvodnění:

Dne 18. ledna 2013 bylo účastníkovi řízení provozovatelem poštovních služeb doručeno oznámení Energetického regulačního úřadu o zahájení kontroly podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní kontrole“), jejímž předmětem bylo dodržování povinností stanovených ustanoveními § 9 a 11 energetického zákona ze strany účastníka řízení. Účastník řízení byl informován, že kontrola proběhne dne 29. ledna 2013 v 10:00 hodin na adrese provozovny s názvem [REDAKCE] a byl zároveň vyzván,

aby ve výše uvedeném termínu v místě provozovny předložil kontrolním pracovníkům specifikované dokumenty.

Dne 23. ledna 2013 zaslal účastník řízení Energetickému regulačnímu úřadu oznámení, že z důvodu jeho pobytu v zahraničí nemůže být kontrola provedena, přičemž může být uskutečněna nejdříve po 15. dubnu 2013.

Dne 24. ledna 2013 zaslal Energetický regulační úřad účastníkovi řízení sdělení k jeho oznámení, v němž uvedl, že termín šetření sdělil účastníkovi řízení s dostatečným předstihem, aby mohl případně zmocnit jinou osobu, aby ho zastupovala v průběhu kontroly Energetického regulačního úřadu. Z tohoto důvodu Energetický regulační úřad termín kontrolního šetření nezměnil.

Dne 29. ledna 2009 proběhlo v místě provozovny kontrolovaného zařízení místní šetření, o němž byl kontrolními pracovníky sepsán záznam o místním šetření č. j. [REDAKCE] ze dne 29. ledna 2013. Kontrolními pracovníky bylo zjištěno, že účastník řízení se na místě šetření nenacházel a nepodařilo se ho kontaktovat ani telefonicky. Na místě šetření byla pořízena fotodokumentace. Účastník řízení nebyl zastížen ani na adrese svého trvalého bydliště [REDAKCE].

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 03211-3/2013-ERU (sp. zn. KO-03211/2013-ERU) ze dne 28. března 2013 byla účastníkovi řízení uložena pořádková pokuta ve výši 10 000 Kč, neboť účastník řízení neumožnil dne 29. ledna 2013 provést místní šetření v místě provozování fotovoltaické elektrárny, čímž znemožnil Energetickému regulačnímu úřadu výkon jeho kontrolních oprávnění. Ustanovení § 18 odst. 4 a 5 energetického zákona stanoví, že při kontrole postupuje Energetický regulační úřad v souladu se zákonem o státní kontrole a dále stanoví speciální kontrolní oprávnění Úřadu. Podle § 18 odst. 5 energetického zákona je držitel licence povinen na žádost Úřadu neprodleně umožnit vstup do svých prostor. V daném případě byl účastník řízení povinen zjednat přístup ke kontrolovanému zařízení v řádu dnů, což jistě spadá pod pojem „neprodleně“. Energetický regulační úřad nicméně připouští možnost změny data kontroly, nicméně účastník řízení navrhl nepřijatelný termín až v dubnu 2013. Z výše uvedených skutečností dospěl Úřad k závěru, že účastník řízení naplnil znaky skutkové podstaty § 91c odst. 1 energetického zákona. Při uložení výše pokuty Energetický regulační úřad posuzoval její přiměřenost ve vztahu ke sledovanému účelu a dále posoudil, že účastník řízení neprojevil snahu vedoucí k uskutečnění šetření.

Dne 17. dubna 2013 účastník řízení podal proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03211-3/2013-ERU (sp. zn. KO-03211/2013-ERU) ze dne 28. března 2013 blanketní rozklad.

Dne 13. května 2013 vyzval Energetický regulační úřad účastníka řízení k odstranění nedostatků podaného rozkladu a to ve lhůtě pěti dnů pod doručení výzvy.

Dne 20. května 2013 účastník řízení zaslal Energetickému regulačnímu úřadu odůvodnění svého rozkladu, v němž nejprve uvedl, že v napadeném rozhodnutí je nesprávně identifikován kontrolovaný subjekt a místo šetření. Účastník řízení uvedl, že bezprostředně po obdržení oznámení o zahájení kontroly se písemně omluvil a navrhl nový termín 15. dubna 2013. Zmocnění jiné osoby nebyl účastník řízení schopen zajistit. Účastník řízení dále uvádí, že přípis Úřadu ze dne 23. ledna 2013 mu nemohl být doručen, a to ani fikcí,

neboť ho z objektivních důvodů nemohl převzít. Účastník řízení dále uvádí, že nevidí důvod, proč nemohla být kontrola přesunuta, neboť se nejednalo o neodkladnou kontrolu. Účastník též trvá na skutečnosti, že odcestoval dne 23. ledna 2013, nikoliv 29. ledna 2013, jak je uváděno v napadeném rozhodnutí.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 03211-7/2013-ERU ze dne 7. června 2013 bylo rozhodnuto o změně části výroku a odůvodnění napadeného rozhodnutí z důvodu zjevné nesprávnosti, když provozovna [REDAKCE] byla nahrazena textem [REDAKCE]

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a po doplnění na výzvu Energetického regulačního úřadu splňoval předepsané náležitosti. Na základě rozkladu podaného účastníkem řízení jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise o podaném rozkladu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

K rozkladu účastníka řízení je nutno nejprve uvést, že v rozhodnutí se objevila zjevná nesprávnost, kterou Energetický regulační úřad opravil rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 03211-7/2013-ERU ze dne 7. června 2013. Jelikož účastník řízení je držitelem jediné licence a provozuje jedinou výrobu elektřiny, nebylo dle mého názoru pochyb, u jakého subjektu a na jakém místě má místní šetření probíhat.

Podle § 91c odst. 1 energetického zákona držiteli licence nebo jiné fyzické osobě podnikající nebo právnické osobě, která znemožní nebo závažně ztíží výkon dozoru podle tohoto zákona tím, že neumožní Energetickému regulačnímu úřadu výkon jeho oprávnění podle § 18 odst. 4 nebo neposkytne Energetickému regulačnímu úřadu součinnost, ač je k tomu povinen podle tohoto zákona nebo zákona upravujícího výkon státní kontroly, nebo nesplní některou z povinností podle § 18b odst. 4, může Energetický regulační úřad uložit pořádkovou pokutu do výše 5 000 000 Kč nebo do 1 % z čistého obrátu dosaženého takovou osobou za poslední ukončené účetní období.

Jednání účastníka řízení popsané ve výroku napadeného rozhodnutí, které podle Energetického regulačního úřadu naplnilo skutkovou podstatu správního deliktu, spočívalo v tom, že účastník řízení neumožnil kontrolním pracovníkům Energetického regulačního úřadu provést místní šetření v místě provozovny. Tuto skutečnost kvalifikoval podle § 18 odst. 4 písm. a) energetického zákona, podle něhož je Energetický regulační úřad oprávněn při výkonu kontroly v nezbytně nutném rozsahu vstupovat, popřípadě vjíždět na cizí pozemky nebo vstupovat do staveb užívaných pro podnikatelskou činnost držitelem licence nebo osobami, které na základě plné moci nebo smlouvy uzavřené s držitelem licence vykonávají činnosti spojené s právy a povinnostmi držitele licence, a vykonávat tam povinnosti stanovené tímto zákonem. Uvedené ustanovení dále specifikuje § 18 odst. 5 věta

druhá energetického zákona, podle níž v případě výkonu kontroly na místě jsou dále povinni poskytnout Energetickému regulačnímu úřadu nebo jím pověřené osobě potřebnou součinnost, zejména na žádost neprodleně umožnit vstup do svých prostor. Energetický regulační úřad dne 29. ledna provedl místní šetření v místě provozování energetického zařízení účastníka řízení, nicméně z důvodu nepřítomnosti účastníka řízení nemohl šetření provést a pouze z dálky zařízení fotograficky zdokumentoval. Energetickému regulačnímu úřadu dále nebyly předloženy požadované listinné podklady, které měl účastník řízení v průběhu místního šetření předložit.

Výše uvedené skutečnosti vyplývají z podkladů ve správním spise a považují je tedy za řádně zjištěné. Obhajoba účastníka řízení spočívá v tvrzení, že v době provádění místního šetření byl v zahraničí a nemohl potřebnou součinnost zajistit. Otázkou tedy je, zda byla nepřítomnost účastníka řízení na místním šetření dne 29. ledna 2013 omluvitelná.

K tomu uvádím, že účastník řízení byl o konání místního šetření dne 29. ledna 2013 informován dne 18. ledna 2013. Pokud účastník řízení odjel na pracovní cestu dne 23. ledna 2013, jak tvrdí, mohl tak ještě zmocnit jinou osobu, která by byla šetření přítomna a umožnila výkon kontroly. To však neučinil a Úřadu dne 23. ledna 2013 sdělil, že z důvodu jeho nepřítomnosti může kontrola proběhnout až po datu 15. dubna 2013. Takový postup by však stěžil ze strany účastníka mohl představovat vstřícný přístup směrem k Energetickému regulačnímu úřadu, neboť podle § 18 odst. 5 energetického zákona je povinen účastník řízení poskytnout součinnost neprodleně. Účastník řízení však v podaném rozkladu argumentaci účelově otáčí proti Úřadu a uvádí, že není zřejmé, proč by mělo šetření probíhat v brzkém termínu po oznámení kontroly. Tímto důvodem je přitom zejména snaha zabránit případnému zmaření účelu kontroly, kdy je třeba kontrolu oznamovat s ohledem na práva účastníka řízení nejlépe několik pracovních dnů dopředu, nicméně nikoliv předem v řádu měsíců, dále je třeba brát v potaz i nutnost plánování kontrolní činnosti Energetického regulačního úřadu. K tomu je nutné dále uvést, že účastník řízení nedoložil žádný vážný důvod, proč je možné šetření provést až s odstupem takřka čtvrt roku a zůstal pouze v rovině tvrzení. Účastník řízení mohl jistě správnímu orgánu doložit, kdy odcestoval do zahraničí, popř. jak dlouho se v zahraničí zdrží, nicméně v průběhu kontroly ani v řízení o rozkladu nedoložil žádným způsobem pravdivost svých tvrzení. Z tohoto důvodu nemohl Energetický regulační úřad akceptovat oddálení konání místního šetření o čtvrt roku z důvodů, které účastník řízení pouze tvrdil, avšak nikterak nedoložil.

Nelze souhlasit ani s argumentací účastníka řízení, že sdělení Energetického regulačního úřadu ze dne 23. ledna 2013 mu nebylo doručeno ani fikcí, uvádím k tomu, že tvrzená nepřítomnost účastníka řízení sama o sobě překážku nastoupení fikce doručení nepředstavuje. Fikci doručení stanoví § 24 odst. 1 správního řádu, přičemž výjimku stanoví ustanovení § 24 odst. 2 správního řádu za předpokladu, prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout. Z textu zákona „prokáže-li“ lze jednoznačně vyvodit důkazní břemeno spočívající v prokázání vážného důvodu, pro nějž nemohla fikce doručení nastoupit, nicméně účastník řízení žádný takový důvod neprokázal. Krom výše uvedeného lze uvést, že o zamítnutí požadavku na změnu termínu kontroly byl účastník řízení upozorněn i telefonicky, jak se ostatně ve sdělení ze dne 23. ledna 2013 uvádí.

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem jako odvolací správní orgán, vzhledem k výše uvedenému, proto dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy, konkrétně s energetickým zákonem. Napadené rozhodnutí má též náležitosti požadované správním řádem, neboť byly v souladu s § 68 odst. 3 uvedeny důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Z těchto důvodů rozklad účastníka řízení zamítám a napadené rozhodnutí potvrzuji.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

- Otisk úředního razítka -

Ing. Alena Vitásková, v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

